4-00 P.M.

Motion to consider the Report of the Mysore Pay Commission, 1966-68

(Debate contd.)

†ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ತುಕೋಳ್ ಅವರ ವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ಈ ವರದಿಯಿಂದ ಯಾವ ವರ್ಗದ ನೌಕರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವೋ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಗಳು, ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ 70 ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲ ಎನ್ನುತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜೀವದ ವೆಚ್ಚ ದಿನೇ ದಿನೇ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ತುಕೋಳ್ ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಎಡರುತೊಡರುಗಳು ಇವೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ವೆಟರ್‌ನರಿ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಇವೆ. ವೆಟರ್‌ನರಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ದನಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಮೆಡಿಕಲ್ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ಎರಡಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ವರ್ಗ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವೆಟರ್‌ನರಿ ಡಾಕ್ಟರಗಳಿಗೂ, ಮನುಷ್ಯ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೂ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಗೂ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ತಾರತಮ್ಯಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಈ ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರ ವೇತನ ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಈಗ ನಾನ್ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ನೌಕರರ ಸಂಘದಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ, ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ತಾವು ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ರೆಕ್ಕೆಪತ್ರ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಹ ಶೀಘ್ರಲಿಪಿಗಾರರಿಗೂ, ಜ್ಯೆಪಿನ್ನುಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳಿಗೂ ಸುಧಾರಿತ ವೇತನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗದ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಇದೆ. ಆ ಶಿಫಾರಸ್ಸನ್ನು ತಾವು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಬಹಳ ಕಟುವಾದ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ರೋಸ್ಟರ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ಸ್ ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡತಕ್ಕವರು ಯಾರು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಅನೇಕ ಜನ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು, ನೌಕರರು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪೊಟಕು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ ಇರುವುದಾದರೆ ಆದರಿಂದ ಸುಮಾರು ಏಳು ಸಾವಿರ ಜನ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಅವರು ಯಾವ ಯಾವ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲಯೇ ಅವರನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ತಾರತಮ್ಯಗಳು ಇವೆ. ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ನೌಕರರಿಗೂ ಮತ್ತು ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರದ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ನೌಕರರಿಗೂ ವೇತನ ಬಹಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ತೋರಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇವೊತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೂ, ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಅಂತರ ವೇತನದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೂ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಬೇಧಭಾವ ಇರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು 5 ವರ್ಷಗಳ ಯೋಜನೆ ಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ನೌಕರರ ಮಧ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಅಂತರವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಇಬ್ಬರ ವೇತನ ಮತ್ತು ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಇವೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೌಕರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವಂತಾದ್ದು ಇದೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ತುಟ್ಟಿ ಭತ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ತಡೆಹಿಡಿದಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಅದನ್ನು ಹಣವನ್ನು ನಗದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಂಡ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 10 ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ತುಟ್ಟಿ ಭತ್ಯ ಉಳಿದಿದೆ. ನಗದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನೌಕರರ ಸಂಘದವರು ಸಹ ಒಂದು ಮನವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹಣವನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ನಗದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಗುಟುಕು ನೀರು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬಾಂಡ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದ ರಿಂದ ಯಾವುದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನಗದು ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಆಯೋಗ ರಚನೆಯಾದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೂಗು ಇದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಬಡ್ತಿ ಮತ್ತು ವೇತನದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ನೌಕರರಿಗೂ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ನೌಕರರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೆಂಬ ಕೂಗು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನವಾದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ನೌಕರರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರು ವಾಗ ತಮ್ಮ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಆದರೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ನೌಕರರ ಸಂಬಳ ಮಾತ್ರ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ನೌಕರರಿಗೆ ಆಗಿರುವ ಅನಾನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಹೋಗರಾಡಿಸಿ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ನೌಕರರ ಸೇವೆ ತಮಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆಗಿರುವ ಅನಾನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈ ನೌಕರರ ಸಂಘದವರು ಅನೇಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದುವರೆಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದಂಥ ತಾರತಮ್ಯಗಳು ಇವೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮೂರನೆಯ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದಂಥ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಸಿ ಬಳಿಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರಿಗೆ ಆಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri N. B. SIRDESAI (Khanapur).—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Pay Commission s Report with certain observations. At the outset I must thank Mr. Justice Tukol and the staff of the Commission for writing a voluminous Report regarding the pay structure and service conditions of the Government servants. While saying so, it may not be mistaken that I fully agree with his Report. We must thank the Commission for their valuable suggestions and point out the omissions and make certain additions to the Report. It is a well-known

(SRI N. B. SIRDESAI)

fact that the Government servants are living on the bare pittance since the beginning and they have to depend on the next month's salary because they cannot make both ends meet and as the prices of essential commodities are rising up, it is very hard for the them to pull on. The appointment of the present Commission is the outcome of the Pay Committee and the hard struggle on the part of the Government servants. Before the reorganistation of States, the then Mysore State had constituted a Pay Committee for reviewing the pay structure and service conditions under the chairmanship of Sri V. M. Mascernhas and that Commission had submitted certain recommendations with wage benefits, and after the Reorganisation of States, this State had constituted, in December 1956, an official Pay Committee and that Committee had also made certain recommendations regarding the pay structure and service conditions. Thereafter, the Government of India had also constituted an Enquiry Committee to review the position of pay structure and the service conditions, and after that, in 1960 I presume, this Government had also constituted a Committee to review the pay structure and that Committee had submitted its report in 1961. Taking into consideration the representations made by the Government servants and the rising prices of the essential commodities, this Commission had been appointed. Fortunately, this Commission had been given terms of reference, because for want of terms of reference other Commissions had committed blunders. Under the terms of reference, this Commission was required to review not only the existing pay structure and the service conditions, but also to study the Government Orders relating to the Special pay, deputation allowance, project allowance and other allowances. The Commission had to suggest the pay structure taking into consideration the qualifications and the arduous nature of duties. Now that the suggestions are made, we have to see whether those suggestions are feasible and what difficulties are being encountered by the State and what is the financial position of the State. Let us first see what suggestions have been made by the Commission. They have suggested 27 pay structures instead of 108 and it has made valuable suggestions, such as abolition of certain Departments, transfer of staff to another department, transfer of administrative control to another department, they have classified the department of Secretariat as heavy, and minimum pay scale for the lowest grade employee has been suggested as Rs. 60 per month. The Pay Commission has suggested the continuance of the Dearness Allowance. It has also suggested that Government should provide housing accommodation, free medical aid to the Government employees, payment of marriage advance, and fifty per cent of the existing temporary staff to be confirmed.

Now Sir, let us see the financial position of our State. From Rs. 498·06 crores in 1956–57 the rural income has increased to Rs. 748.63 crores in 1962–63. Thus within a period of about six years the income has increased by 50 per cent. But unfortuntely the per capita income

of the State is below the national level and it is far below when compared with the per capita income in States like Maharashtra, Gujarat and Andhra Pradesh. Though Mysore State is mainly dependent on agriculture the area under irrigation is hardly 10 per cent. Though there has been considerable increase in population, the economic development of the State is very slow, agricultural income has become tardy and semi-stagnant. The industrial expansion also is insecure and thereby unemployment problem is increasing. To overcome all these difficulties the Commission has suggested certain methods to augment the resources and it is impossible to do justice to the Government servants, unless the Government increases its resources. But one thing Government should bear in mind that there must be some inducement to keep up efficiency in the work and for that, suitable increase in the pay and allowances of the Government servants should be made. I suggest that Government should give vehicle allowance to all Government servants and promotions at a regular interval of six years should be given to the employees. Then Sir, the provident fund is purely meant for the welfare of the Government servants and it must be utilised for that purpose alone. At present the provident fund contribution is being utilised for some Governmen; activities. I suggest that it should be utilised for the welfare of the Government servants and out of this provident fund contribution, housing accommodation should be provided to the Government servants The income limits of Rs. 2,400 and 5,000 for grant of educational aid to children of Government servants should be relaxed suitably.

In regard to Labour Department, I would like to say that the pay scales of the Labour Inspectors which is proposed to be equalised with that of the pay scales of I Division clerks is a great injustice done to the Labour Inspectors who are entrusted with the work of four or five divisions. I suggest that the posts of Labour Inspectors should be made gazetted and their scales should be increased to Rs. 200–450 as is given in other States. Twenty per cent of the existing posts should be upgraded to Senior Inspectors grade posts with a pay scale of Rs. 250–500 and conveyance allowance to the extent of a motor cycle allowance should be paid to them. The ratio of promotion should be 3 : 1 and more promotions should be given by upgrading the posts.

In the Public Works Department, the Junior Engineers and other staff are being allowed to suffer for the last ten or fifteen years without any promotions. They should be promoted to the Gazetted Officers posts and provision should also be made to give promotions at regular interval of six years.

The Veterinary Doctors have to put in 5½ years for completion of their course and their workload is the same as that of the workload of Assistant Medical Surgeon, and therefore, I suggest that their pay scales should be equalised with that of the Assistant Medical Surgeons. Also the Basic Health Workers pay should be increased.

(SHRI N. B. SIRDESAI)

Then with regard to the low-paid Government servants such as Village Patels, Shanbhogues and Village Panchayat Secretaries, my submission is that the Village Patels, Shanbhogues and Village Panchayat Secretaries should be given the pay scales of Second Division Clerks, as they are full time workers. Then Sir, the pay scales of at least class IV servants should be given to all other inferior Government servants.

Of course while making these suggestions, I would also like that the Government should inflict severe punishments upon those officers who are found to be corrupt and they should not be let loose to follow corrupt practices. Of course everyone is reluctant to suggest higher salaries to the police officials because they are committing atrocities and all that. But Sir, I think every human being do commit mistakes. To give incentive to these police officials and also to do away with corruption, I would like to suggest that their pay scales also should be increased sufficiently.

In regard to Tahsildars of Revenue Department, the pay scales proposed by the Commission is only Rs. 275-525 without taking into consideration their workload. I suggest that their pay scales should be equalised with that of the pay scales of Assistant Registrar of Co-operative Societies. The Chief Officers of the Revenue Department should be upgraded to the Deputy Tahsildar's grade.

With these words, I thank the Chair and conclude.

4-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ (ರಾಯಚೂರು).—ನನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ವೇತನ ಆಯೋಗದ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು ಆಯೋಗದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಂಥಾದ್ದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಕಮೀಷನ್ ಮೂಲವೇತನ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂಥ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸಹ ಬಿಟ್ಟು 60 ರೂಪಾಯಿ ಮೂಲವೇತನ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್‌ನ 70 ರೂಪಾಯಿ ಮೂಲವೇತನ ಇರಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವೇ ದಿವಸದ ಹಿಂದೆ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಯೋಗ ನೇಮಕವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಆಯೋಗ ಸಹ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ 70 ರೂಪಾಯಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಈ ಎರಡೂ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲವು ಊಟದ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಪೊತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ 60 ರೂಪಾಯಿ ಮೂಲವೇತನ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಈ ಆಯೋಗ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇಲಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಆಯೋಗದ ಮೇಲಿನ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇಲಾಗಲಿ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಇವರ ಮೂಲ ವೇತನ 70 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲವು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ರಿಪೋರ್ಟನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯಾ

ಪದವೀಧರ ನೌಕರರ ವೇತನವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವಾಗೆ, ಆ ವಿದ್ಯೆಗೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವಂಥ ಹಣ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಅವರು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುವಾಗ ಇದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಇವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದತಕ್ಕಂಥ ಅವಧಿ ಮತ್ತು ಅವರು ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಅವೆರಡಾ ಒಂದೇ ಆದರೂ ಕೂಡ ಈ ಆಯೋಗದವರು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ 400-900 ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ 275 ರಿಂದ 525. ಈ ಅಸಮಾನತೆ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್‌ಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 400-900 ರವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇಂಜಿನೀಯರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್‌ಗೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆ. ಅದರೆ ಅದೇ ಒಬ್ಬ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಎಷ್ಟೇ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಜಿನೀಯರ್ಸ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ವೇತನ ಕಡಿಮೆ. ಈ ರೀತಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯವಾಗಿ ಯಾವನಿಗೆ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂಥವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವೇತನ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಆಯೋಗ ಒಪ್ಪಿದೆ. ಆದರೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುವಾಗ ಆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಬಿ.ಡಿ.ಓ.ಗಳ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ 275-525 ರೂಪಾಯಿ ಗ್ರೇಡ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಅಗಲಿ ಬೇರೆ ಹೈಯರ್ ಗ್ರೇಡ್ ಆಗಲಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ; ಈವೊತ್ತು ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದೇ ಬಿ.ಡಿ.ಓ.ಗಳು ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ 10 ವರ್ಷದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗ್ರೇಡ್‌ಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಆಗಿ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರಕ್ಟರ್, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಬಡ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ನಂಬಳ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಈ ಆಯೋಗದವರು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅವರೇ ಒಂದು ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಅನುಭವ ಇರದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅಯೋಗದವರು ನಂಬಳ 900-1,300 ಇದ್ದುದನ್ನು 1,100-1,600 ರವರೆಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಎಜುಕೇಷನ್ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರಕ್ಟರ್ 900-1,300 ಇದ್ದುದನ್ನು 1,000-1,500 ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರಕ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದರ ಔಚಿತ್ಯ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಸಲಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದೊಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಆಯೋಗ ಏನು ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು, ಅದರ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯೆಟ್ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಚಾಪ್ಟರ್ ಸೀರಿಯಲ್ ನಂಬರ್ 4, ಸೆಕ್ರೆಟರಿಟು ಗವರ್ನಮೆಂಟ್, ರಾ ಆಂಡ್ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟರಿ ಅಫೇರ್ಸ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಅವರ ಸ್ಕೇಲ್ ಈಗ 1,100-1,800 ಮತ್ತು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪೇ 150 ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವಂಥದ್ದು 1,300-1,800 ಮತ್ತು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪೇ 150 ರೂಪಾಯಿ. ಬಜೆಟ್ ಆಫೀಸರ್ ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಅವರಿಗೆ 800-1,200, ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪೇ 100 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದನ್ನು 1,100 ರಿಂದ 1,800 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿ, ಈ ಸ್ಕೇಲು ಈಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯವಾಗತಕ್ಕುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಔಚಿತ್ಯವೋ ನನಗಂತೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಲಿಸಿಟರ್‌ಟು ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇವರಿಗೆ 600-1,000, ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪೇ 100 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದನ್ನು 900-1,300 ಮತ್ತು ಸ್ಪೆಷರ್ ಪೇ 100 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ 600-1,000 ಮತ್ತು ಸ್ಪೆಷರ್ ಪೇ 100 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದನ್ನು 900-1,300, ಸ್ಪೆಷರ್ ಪೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸಾಲಿಸಿಟರ್ ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿರುವವರಿಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಪೆಷರ್ ಪೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ಸರ್ಕಾರದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗ್ರೇಡ್ ಇದ್ದು ಅವರಲ್ಲಿ 900–1,300 ಸ್ಪೆಷರ್ ಪೇ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು 1,100 ರಿಂದ 1,600 ಸ್ಪೆಷರ್ ಪೇ 100 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೂಲ ವೇತನದಲ್ಲಿ 200 ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಮತ್ತು ಸ್ಪೆಷರ್ ಪೇ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರಂತೆಯೇ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ಸ್‌ಮನ್ ಮತ್ತು ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ 350–800 ಮತ್ತು ಸ್ಪೆಷರ್ ಪೇ 75 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದನ್ನು 450–99 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಲು ಸಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿಗೆ 75 ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಪೆಷರ್ ಪೇ ಸೇರಿಸಿ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ಸ್‌ಮನ್ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪೆಷರ್ ಪೇ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಇವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಒಂದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇದರ ಔಚಿತ್ಯವಾದರೂ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುವಾರದ ವಿಷಯ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ 928ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹುದ್ದೆಗಳಿವೆ. ಎರಡನೇ ವರ್ಗದ ಆಡಿಗೆಯವರು, ಫಿಟ್ಟರ್, ಕಾರ್ಪೆಂಟರ್, ಧೋಬಿ ಇವರಿಗೆಲ್ಲ 65–90 ಇದ್ದ ಸ್ಕೇಲನ್ನು 60–90 ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೂಲವೇತನದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆಲ್ಲ 5 ರೂಪಾಯಿ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಹುದ್ದೆಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮೂಲವೇತನವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡುವುದರ ಬದಲು ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಮೂಲ ವೇತನದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನೌಕರನೂ ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇತನವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 12 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ, ಕೆಲವು ಇರಾಖಿಗಳಲ್ಲಿ 18 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಆಯೋಗದ ಸಿಫಾರಸಿನಂತೆ ಯಾರೂ 18 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇತನವನ್ನು ಎಂದರೆ ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮಂ ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಅವಧಿಯನ್ನು 24 ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅವಧಿ ಏನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಪೆನ್‌ಷನರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿದರೆ 12 ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದು ಮೈಸೂರು ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬಂದಂಥ ಎಷ್ಟೋ ಪೆನ್‌ಷನ್‌ದಾರರಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ರೂಲ್ಸ್‌ಗೆ ಒಳಪಡದೆ ಇರುವ ಹೈದರಾಬಾದು ಭಾಗದ ನೌಕರರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಇದರ ಲಾಭ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪೆನ್‌ಷನರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಸಿಫಾರಸನ್ನು ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬಂದವರಿಗೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಯೋಗದವರು ಮಾಡಿರುವ ಸಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ನೌಕರರಿಗೆ 10 ರೂಪಾಯಿ ಮೂಲ ವೇತನ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಗಗಳವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ 350 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಇದ್ದವರಿಗೆ 1,10) ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಡಿ.ಇ.ಓ. ಇವರುಗಳ ಸಂಬಳ ಶ್ರೇಣಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ ಸಂಬಳ ಶ್ರೇಣಿ 600–1,000 ಇದ್ದುದನ್ನು 700–1,200 ಮಾಡಿ ಡಿ.ಇ.ಓ. ಅವರ ಸ್ಕೇಲು 350–800 ಇರುವುದನ್ನು 700–1,200 ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ 350 ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಅನೂಕೂಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರಂತೆಯೇ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಜ್ವೆಲ್ಸ್ ಅವರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಆಯೋಗದವರು ಈಗ ಸಿಫಾರಸು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೇಲ್ದರ್ಜೆ ನೌಕರರಿಗೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ, ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಟ್ಟಲಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಲವು ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ದರ್ಜೆ ನೌಕರರು, 2,28,700 ಎರಡು ಮತ್ತು ಒಂದನೇ ದರ್ಜೆಯವರು 11,300 ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಗದ ನೌಕರರಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ 743 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ವೆಚ್ಚ ಬರುತ್ತದೆ, ಕಡೆಯಲ್ಲಿ 913 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಎರಡು ಮತ್ತು ಮೊದಲನೇ ವರ್ಗದವರಿಗೆ 57 ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು 203 ಲಕ್ಷ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆ ಏನು, ಖರ್ಚಾಗುವ ಹಣವೇನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಮೇಲ್ದರ್ಜೆ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಅವರು

ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ನಬ್‌ಸ್ಟಿ ಟ್ಯೂಟ್ ಮೋಷನ್ ಮೂಲಕ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ 350 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಇರತಕ್ಕ ಜನರ ಸಂಬಳ ಏನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಿಫಾರನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ 1972ರಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಆ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕವರಿಗೆಲ್ಲ ಮೂಲ ವೇತನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 200 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸದ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ವೇತನ ಶ್ರೇಣಿಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಮೊಬಲಗಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಮೂಲ ವೇತನ ಎಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, 350 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ವೇತನ ಬರುವವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಜೀವನಮಾಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವಾಗ ಮೂಲವೇತನವನ್ನು 70 ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಮಾಡಿ, ಅಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟಿ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ತುಕೋಳ್‌ರವರು ಬಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಬಹಳ ಕಡೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಷಾದದ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಕೆಳ ತರಗತಿಯ ನೌಕರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೀರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರಿಗೂ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ದರ್ಜೆ ನೌಕರರಿಗೂ ಶಿಫಾರನು ಮಾಡಿರುವ ವೇತನಗಳಲ್ಲಿ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿವೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಸಮಾಜವಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಮಾಜವಾದದ ತತ್ವದಮೇರೆ ನಡೆಯುವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳದರ್ಜೆ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ದರ್ಜೆ ನೌಕರರ ವೇತನಗಳಲ್ಲಿ 1 : 10 ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಳದರ್ಜೆಯವರಿಗಿರುವ ವೇತನದ ಹತ್ತರಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಯವರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜವಾದದ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ, ಆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇದನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ 4 ನೇ ದರ್ಜೆ ನೌಕರರಿಗೆ 60 ರೂಪಾಯಿ ಮೂಲ ವೇತನವಿರಬೇಕೆಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ 80-85 ಕ್ಕಾದರೂ ಏರಿಸಬೇಕು.

ಕಳೆದ ಸಲದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿರುವ ವೇತನದ ಸ್ಕೇಲುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 22 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಶೇಕಡ 35 ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೂ ಮತ್ತಿತರ ನೌಕರರಿಗೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, 22 ಕೋಟಿಯ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ನೌಕರರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುವುದೆಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಶೇಕಡ 60 ರಷ್ಟು ಹಣ ಶೇಕಡ 35 ಮಂದಿ ಇರುವ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ನೌಕರರಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುವುದು, ಉಳಿದ ಹಣ ಶೇಕಡ 65 ಮಂದಿ ಇರುವ ಕೆಳತರಗತಿಯ ನೌಕರರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ವರ್ಗವನ್ನು ಕೈಬಿಡಬಹುದು, ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉಳಿತಾಯ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನೀವು ಸಮಾಜವಾದ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೆಲೆ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಾಜವಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಜನರು ಸುಗಮವಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೊಟ್ಟೆ, ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ವಸತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ವೇತನವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡುವವರೆಗೂ ಕೂಡ ನೌಕರರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬೆಲೆಗಳು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಗಗನಕ್ಕೇರುತ್ತಿವೆ, ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಏರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಆಯೋಗಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ನೌಕರರ ಕೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರದೊಡನೆ ವಿಚಾರವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ವೇತನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೂ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ವೇತನಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡುವಾಗ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾನ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ)

ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳ ನಡುವೆ ಅಂತರವಿರಬಾರದು, ಒಂದೇ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೊಂದು ವೇತನ, ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದವರಿಗೊಂದು ವೇತನ, ಅಂಧ್ರದಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆ ವೇತನ, ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲೊಂದು ರೀತಿಯ ವೇತನ ಇರಬಾರದು. ಈ ರೀತಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನ ಮೂಡಿ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ವೇತನ ನಿಗದಿ ಮಾಡುವಾಗ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಒಂದೇ ವೇತನ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡ ಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ತುಕೋಳ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ. ಮಾನುಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಒಂದು ಮೈನರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಗಳಿಸುವ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನುಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯೂ ಒಂದು. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಗಳಿಸುವುದು. ಪ್ರಾಂತಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯಾದಮೇಲೆ ಬಜೆಟ್ ನೋಡಿದರೆ ಮಾನುಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆ ತೋಟ ಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಗಿಂತ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸೆಟ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಮೇಜರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ಕರೆದು ಮಾನುಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಮೈನರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಡ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ತಪ್ಪು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮಾನುಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಮೇಜರ್ ಇಲಾಖೆಯೆಂದು ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೆ ಇಂಡೋ—ನಾರ್ವೇಜಿಯನ್ ಮತ್ತು ಇಂಡೋ—ಜಪಾನ್ ಎರಡು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಮೊನ್ನೆ ಇಂಡೋ—ಯುಗೋಸ್ಲವೇಕಿಯ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮಾನುಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಮೇಜರ್ ಇಲಾಖೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಳವನ್ನು ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಪೋಲೀಸು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬೈಯ್ಯುವುದುಂಟು, ಆ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಬಳ ನೋಡಿದರೆ, ಅವರ ಮೂಲ ವೇತನ ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕೂಡುವ ವೇತನ ಎರಡನೆ ದರ್ಜೆ ಗುಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವೇತನಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ. ಅವರನ್ನು ಮೂರನೆಯ ವರ್ಗವೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ 85 ರೂಪಾಯಿ ಮೂಲವೇತನ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು 140 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಏರಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದೆ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಕೆಳ ತರಗತಿಯ ಪೋಲೀಸ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್‌ನಿಂದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಬಯಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪೋಲೀಸ್ ನೌಕರನೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ. ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಾಕಿಯವರಂತೆ ಅವನಿಗೂ ಕೆಲವು ನಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚು ಆಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಅವರು ದಿನನಿತ್ಯ ಶೇವ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು, ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಲ ಹೇರ್ ಕಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವರ ಡ್ರೆಸ್‌ನ್ನು ಎರಡು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಇಸ್ತ್ರಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಮೂಲವೇತನ ಅವರ ದಾಡಿ ತೆಗೆಸುವುದಕ್ಕೆ, ತಲೆ ಕೂದಲು ಕತ್ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಜಾಮತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾದ ಕಾಲ ಇತ್ತು, ಈಗ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಸ್ಕ್ರಾಪ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಗತಿ ನಿರ್ಗತಿಕರಾದಂತಾಗಿದೆ. ಲಾರಿ, ಕಾರುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಣ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಜೀವನ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪೋಲೀಸ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗಳವರಿಗೆ ಮೂಲವೇತನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಟ ಪಕ್ಷ ಎರಡನೆ ದರ್ಜೆ ನೌಕರರ ಸಂಬಳವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

5-00 P.M.

ಈ ವರದಿಯನ್ನು ನಲ್ಲಿಸುವಾಗ ಎಕಾನಮಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು, ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಥೈರ್ಯಮಾಡಿ ಎಕಾನಮಿ

ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರ ಹುದ್ದೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಸಮಾಜ ವಿಸ್ತಾರಣಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರ ಹುದ್ದೆ ಕೇವಲ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸಿನಂತೆ ಇದೆ, ಏನೂ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಇಷ್ಟೇ ಕೆಲಸ ಅವರು ಮಾಡುವುದು, ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಕೆಲಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳು ಜಾಗ್ರತೆ ವಿಳೇವಾರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ರೆಸೋರ್ಸಸ್‌ನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. 22 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಎಕ್ಸೈಜ್ ಇರಾಖೆ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇರಾಖೆ ಮುಂತಾದ ಇರಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆದಳಿತವನ್ನು ಬಿಗಿಪಡಿಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋದ ಸಲ ಎಕ್ಸೈಜ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ 16 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬಿಗಿಪಡಿಸಿದರೆ 16 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇನ್ನೂ 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಇದ್ದಾಗ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟಿ ಶರಾಬು ಆಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಎಕ್ಸೈಜ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಲಂಚ ಹೊಡೆದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಹಣ ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಬಿಗಿಪಡಿಸಿದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್, ಆರ್.ಟಿ.ಓ. ಆಫೀಸು ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಲಂಚದ ಒಂದು ಹಾವಳಿಯಿಂದ ವರಮಾನ ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಗಿಪಡಿಸಿದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ವೇತನ ಆಯೋಗ ಆಗಿದೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ವೇತನ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಶೆಯಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಕಳತರಗತಿಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಆದರೂ ಈ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಬಳ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಸಮಯ ಕೊಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ವರ್ತೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಲ ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶ್ರಮ ಸಫಲವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೂಗು ಇದೆ. ನಿಜ, ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಣೆಯನ್ನು ಏನೋ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಇದು ಒಂದು ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ. ನಮಗೆ ಖಚಿತವಾದ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬ ವರ್ಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅಹುದು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಕಾಲ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ನೌಕರ ವರ್ಗ ಎನ್ನತಕ್ಕ ವರ್ಗ ಏನಿದೆ ಅವರು ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನಿನ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದುರಿಂದ ಅವರ ಕೂಗು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವರು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎರ್ನಾ ಭಾಗದ ಪ್ರಜಾ ಕೋಟಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರೈತರ ಬಾಳು ಅನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇದೆ. ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಿರ್ವೀರ್ಯವಾದಂತಹ ಆ ಬಡ ಜನರು ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ನತಕ್ಕ/ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಾಮ ಜೀವನ ಈ 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜೆನ್ನಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಚನೀಯವಾದ ದೃಶ್ಯ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಬ್ಬ ಬಡ ನೌಕರನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಇದೆ, ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಸರಿಯೇ. ಆದರೆ ಬಡ ನೌಕರ ಯಾರು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವನು ಪೋಲೀಸ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ಲೇ ಅಥವಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದು ಉಂಟು. ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರು ಎಂದರೆ ಜಪಾನ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಇದ್ದಾರೆಯಲ್ಲಾ ಅವರು ಕೇವಲ ಕೆಳ ದರ್ಜೆ ನೌಕರರು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕ್ಲಾಸ್ 4 ಮತ್ತು ಕ್ಲಾಸ್ 3 ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಾವು ಏನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕರುಣೆ ಇಡಬೇಕಾದ್ದು ಸರಿ, ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಖಚಿತವಾಗಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಉಹೇಕ್ಷೆ ಮಾಡದೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಸರಿ. ತುಕೋಳ್

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್)

ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶ್ರಮ ಮಾಡಿ ಓದಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಖಚಿತವಾದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಮೂರು ದಿವಸ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದ ವಿಷಯವನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಷ್ಟತರವಾದ ವಿಷಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟೇ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆದರೂ ಕೂಡ ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ನಾಡುವುವಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಸಾಕಾಗಲಾರದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವರಮಾನ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ 200 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 10-17 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 5 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 210 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಅವರು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಅವರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭ್ಯುದಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕೂಗು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎದ್ದಿದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಈ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಇದೇನೂ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಂಬಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಾದರೆ ಮುಂದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣವೇ ಉಳಿಯಲಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಈ ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೆ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಉತ್ಪನ್ನ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆಶಾಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದಾಗ್ಗೂ ನಮಗೇನು ಕಂಡುಬರುತ್ತದ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಈ ವರದಿಯು ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ಎಂತ ಕೇಳಬಹುದು! ಆದರೆ ಈ ವರದಿಯೇನೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಆಡಳಿತ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಭರತಕ್ಕ ಏರುಪೇರನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದರೆ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ಬರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಅವರ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವೀಗ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯ ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ನಮ್ಮದು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ಬಜೆಟ್ಟಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ದಿವಸ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ವರಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಬೇಕು! ಅಂದರೆ ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳೇನಿವೆ ಅವು ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ಕಾಗಿ ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡಿದವುಗಳಲ್ಲ, ಎಕನಾಮಿಕ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್‌ಗಳಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಈ ಸಲಹೆಗಳು ಉತ್ತಮವಾದವುಗಳಲ್ಲ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲೇನೋ ಬಡವರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕನಿಕರವಿಂದ ಅವರ ಅಹವಾಲನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಡನೌಕರರು ಎಂದರೆ ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಬಡವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಉದಾತ್ತ ರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ವಿಚಾರವೇ. ಆದರೆ ಎರಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆ, ಶಾಂತಿ, ಸ್ಥೈರ್ಯಗಳೂ ಮತ್ತು ರಿಸೋರ್ಸ್‌ಫುರ್‌ಮೈಂಡ್ ಇರಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಕರುಣೆ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಎನೋ ಕರುಣೆ ಇದೆ. ಅವರು ಆ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ಇದರ ಕಮಿಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ದರ್ಜೆಗಳವರ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಹಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುವಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಅನ್ನುವದಾದರೆ ನನಗೆ ತೋಚಿದಹಾಗೆ ಕೆಲವು ಇರಾಜಿಗಳು ಬೇಡವಾದವುಗಳಿವೆ, ಕೆಲವು ಆಡಳಿತ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಜಾರು ಇರುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಶಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ 3 4 ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಗಬಹುದು.

ಕೆಲವು ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರಿಗಳು ಕೇವಲ ತಿಂಗಳೊಂದಕ್ಕೆ 65—60 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಾವು ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬರ್‌ಗೂ ಕೂಡ ಮಾಹೇಯಾನ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ಇರಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳದ ನೌಕರರು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜೀವನ ಬಹಳ ದುರ್ಭರವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಈ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರಿಗೆ ನಿವೇಶನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ನಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಆಗತಕ್ಕ 2—3 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಎಂದರೆ ಯಾರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಹಣವಿರುತ್ತದೆ? ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಕ್ಲಾಸ್ ಮೂರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆ ಬೇಡವೇ? ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟಿಫಿಕೇಷನ್ ದೊರೆಯುವಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಬಡವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗೆಜೆಟೆಡ್ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿರತಕ್ಕ ಉದಾರಭಾವನೆಯನ್ನು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ನೌಕರಬಗ್ಗೆ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಹಣವನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತಾ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇರಾಖೆಯನ್ನು ಏಕೆ ರದ್ದು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇರಾಖೆ ದೀನದಲಿತರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಲು ಸಲಹೆಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಒಂದು ಆರ್‌ಪವರ್‌ಫುಲ್ ಇರಾಖೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅದನ್ನು ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೀಯಲ್ ಇರಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಅಷ್ಟು ಹಗುರವಾಗಿ ಕಾಣಬಾರದು.

ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸ್ಕೇಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಕಡಮೆ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ಸ್ಕೇಲುಗಳಾಗಿವೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ-ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಇಂಕ್ರಿಮೆಂಟುಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಕೇಲುಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಆದರೆ ಹತ್ತು ಜನರ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಬಡವನನ್ನು ಬಲಿಕೊಟ್ಟರೇನು ತಪ್ಪು ಎಂಬ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಬಾರದು. ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಷ್ಟು ರೆಡ್‌ಟೇಪಿಜಂ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಸಂಬಳ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಟ್ರೆಂಡ್ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯೇ ಏನಾ ಕೆಳಮಟ್ಟದವರ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಶನಿಮಹಾರಾಯನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನು ನೀನು ನಾಳೆ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಆ ನಾಳೆ ಎಂಬ ದಿನಕ್ಕೆ ತಾರೀಖನ್ನು ಹಾಕದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಶನಿಮಹಾರಾಯನು ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ ಹಾಗೆ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದಲ್ಲರತಕ್ಕವರ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಬಿದಿಗಿಟ್ಟು ಕೆಳಮಟ್ಟದವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ; ಜೈ ಹಿಂದ್.

†SRI D. B. KALMANKAR (Aland).—Sir, since the time at my disposal is very short, I do not want to deal with all the aspects. I would only concentrate on some anomalies that are found in the Tukol Commission Report.

At the outset, I would submit that the terms of reference to the Tukol Commission should have been confined only to the non-gazetted cadres because it is they who were clamouring and putting forth their grievances ; it was mainly their problems which should have been dealt with generously by the Commission. But to my wonder, I find that the Class IV officials have been neglected. Basic pay of only Rs. 60 is recommended to them whereas the Central Pay Commission has given Rs. 70. The grant of basic pay of Rs. 70 for Class IV officials may be taken into consideration by the Government. Regarding Class III officials, the scales of those who live in Bangalore and other cities are very meagre and they cannot make both ends meet with their present salaries. I would submit that as far as the Gazetted officers are

(SRI D. B. KALMANKAR)

concerned, there was no such need to make any recommendations. In order to show how there have been some anomalies, I would like to quote some figures. In the Industries and Commerce Department for Food Preservation Experts and Metallurgists the pay scale of 1961 was Rs. 300 to 700, but now the recommended scale is Rs. 700 to 1,200, which means that there is an increase at the initial stage by Rs. 400 and in the maximum Rs. 500. Similarly, for Deputy Secretaries, the 1961 scale is Rs. 600 to 1,000, whereas the recommended scale is Rs. 900 to 1,300, *i.e.*, at the initial stage there will be an increase of Rs. 300 and at the maximum also there in an increase of Rs. 300. The Deputy Drugs Controller scale is Rs 600 to 1,000, but now the recommended scale is Rs. 800 to 1,200, which means an increase at both the initial and maximum level of Rs. 200. Similarly, with regard to the Principal of the College of Pharmacy ; the scale is Rs. 600 to 1,000, but now the recommended scale is Rs. 1,800 to 1,200. In High Court, for Registrar, it is Rs. 1,100 to 1,800 but according to the recommendation it is Rs. 1800 to 2000 and Special Pay of Rs. 150. Here at the initial stage there is an increase of Rs. 700 and at the maximum there is an increase of Rs 200. Similar is the case with regard to Deputy Registrars of High Court. It is very strange that the Inspector-General of Prisons, who is having a scale of Rs. 800 to 1,100 is now recommended a scale of Rs. 1,300 to 1800, *i.e.*, at the initial stage there is an increase of Rs. 500 and at the maximum there is an increase of Rs. 700. Like that, there are anomalies in the recommendations made in respect of gazetted officers.

The Chemist in the Health Department who is in the scale of Rs. 350 to 800 as per 1961 scales has been brought down to Rs. 250 to 500. In this case, there is a decrease at the minimum level and also at the maximum level. Similarly, in the Animal Husbandry Department and other Departments, the Development officers in the scale of Rs. 350 to 800 have been brought down to Rs. 300 to 700 as per the recommendation ; in the Dairy Department, Supervisors in grade Rs. 150 to 270 have been brought down to the scale of Rs. 140 to 260. In the case of Welders and Winders the scale has been brought down from Rs. 110 to 220 to Rs. 80 to 140 as per the recommendation. The same is the case with regard to Sanitary Inspectors also.

I would submit, Sir, that the recommendations are made without any reason or rationality. We claim that we are going towards socialism. The higher services had never asked for any increase. It was a problem of only Clerks, Class IV servants, etc. and these people were urging that their pay scales must be increased. But, the Tukol Commission has not been generous as far as Class III and Class IV Government servants are concerned, but has been very generous with regard to people who do not deserve.

With these observations, I conclude and thank the Chair.

ಶ್ರಿಮತಿ ಕೆ. ಲೀಲಾವತಿ ರೈ (ಬಂಟವಾಳ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿ ಏನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದು ಏರುತಗ್ಗುಗಳನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ತುಕೋಳ್ ಅವರು ಏನು ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ, ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ, ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಏನು ತಗ್ಗು, ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರ ಇನ್ನು 10 ದಿವಸಗಳಾದರೂ ಬೇಕು. ಈಗ ಒಂದೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಕನ್ಸಿಡರೇಷನ್ ಆಫ್ ಸರ್ವಿಸ್ ವಿಷಯ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸರ್ವಿಸ್ ಆದವರಿಗೆ ಪ್ರೊಮೋಷನ್ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗಬೇಕು. ಸರ್ವಿಸ್‌ನ ನೀತಿನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತುಂಬಾ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಗಳು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಪ್ರೊಮೋಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಚೇನರ ಬಂದಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕು.

ಮತ್ತೆ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್, ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್, ಇಂಜನಿಯರ್ಸ್ ಇವರುಗಳು ಐದೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕೋರ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಇರುತ್ತವೆ. 1961 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ಇಂಜನಿಯರುಗಳಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇತ್ತು. ಈಗ ಈ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇಂಜನಿಯರುಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಅಂತಹವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಾನತೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕರ್ತವ್ಯವ್ಯುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಕ್ರಿಮಿನೇಷನ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇತರರಂತೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಕೋರ್ಸನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ನನಗೆ ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತ ಸಂಬಳ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಆ ರೀತಿ ಭಾವನೆಯುಂಟಾಗಲಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು.

ಇನ್ನು ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಎಂದೇನು ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ ತದ್ರೀ ರೀತಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟಿಗೂ ಮತ್ತು ರೆವಿನ್ಯೂಗೂ ಕನೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರುಗಳಾಗಿ ನಾಮುವುದು ಆಗಿವೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಬ್ಲಾಕ್‌ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಬಿ. ಡಿ. ಒ. ಗಳು ಇದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಾನತೆ ಇರಬೇಕು. ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟಮೆಂಟಿಗೂ ಬಿ. ಡಿ. ಒ. ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ವರ್ಗಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಜನತಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ಇವರಿಗೂ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡಬಹುದು. ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರ್ ಅವರಿಗೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂತಹವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಬ್ಲಾಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್‌ಷನ್ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಎಂದು ಇದ್ದರು. ಈಗ ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್‌ಷನ್ ಆಫೀಸರ್ಸ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಇಪರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಡಿಗ್ರೇಡ್‌ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಆಗಬಾರದು. ಪಂಚಾಯತಿ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್‌ಷನ್ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಕೂಲತೆಕೊಟ್ಟು ಮೊದಲಿದ್ದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರನ್ನು ಈಗ ಎರಡನೇ ಚರ್ಚೆಯ ಗುಮಾಸ್ತನ ಪೊಜಿಷನ್ನಿಗೆ ತರುವ ನಿಲುವಳಿ ಈ ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಆದರೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

5-30 P. M.

ಇನ್ನು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಯಾರ್ಯಾರು ಟೀಚರ್ಸ್ ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವ ಮತ್ತು ಅವರು ಹೆತ್ತಾಗ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಪರವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಲೀಲಾವತಿ ರೈ)

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ, ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಗ್ರೇಡ್ ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ತರಗತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಟೀಚರ್ಸ್ ಆಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮತ್ತು ಅವರು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಎರ್ಲಾ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಜನತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಎರ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವರ ಗಂಡಸರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೋ, ಅಲ್ಲೇ ಅವರ ಹೆಂಸರಿಗೂ ಜಾಗ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಪಿ. ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪ (ಕೋಲಾರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ತುಕೋಳ್ ವರದಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಒಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ರಾಜ್ಯನೌಕರರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಘಾದವಾದ ವರದಿಯನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತರಹ ಕೇಡ್ರ್ಸ್ ಇವೆ, ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಇವೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವಾಸ್ತವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಜನತೆಯ ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎ-ಗೂರನೆ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ತರಗತಿಯ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲಂದಲೂ ಕೂಡ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೇ ಇವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳೇನೆಂದರೆ, ಇವರಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕು, ಮೆಲ್ಮಟ್ಟದವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಕೆಳಮಟ್ಟದವರಿಗೂ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಾರತಮ್ಯ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಲ್ಲದೆ, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಜೀವನ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ, ತುಕೋಳ್ ಕಮಿತಿಯವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೆರ್ಲಾ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಈ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಆಫೀಸರ್ಸಿಗೆ 500–1,000 ರೂಪಾಯಿ ಇರುವವರಿಗೆ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯ ಕೇಳಿದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿರುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಬರತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, ಮೂರನೆ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯ, ಸಂಬಳ ದೊರಕುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬಹುದು ಏನೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ 16 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಭಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ, ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು. ಆದರೆ, ಇವಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ನದನ್ಯರು ಈಗಾಗಲೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಲಾರದು, ಏಕೆಂದರೆ, ನಮಗೆರ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಸೇರ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲು ಆದರೆ, ಇನ್ನೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇವತ್ತು ಸೇರ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಅವರು ಮೊಗಲ್ ಸಾಮ್ರಾಟರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ, ಮಾಫಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸೇರ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಮಿಶನರ್ ಇದ್ದರು. ಅವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಮಾಫಿ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾರು ತಾನೆ ಅವರನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯವರು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸೇರ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೆ, ಇನ್ನೂ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಎಂ. ಎಸ್. ಆರ್. ಟಿ. ಸಿ. ಗೆ 26 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ರಾಭ ಇವತ್ತು ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಬಸ್ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂತಹ ಮಾಲಿಕರು, ಅವರ ಖರ್ಚರ್ಾ ಹೋಗಿ, ಒಳ್ಳೇ ರಾಭವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ, ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಎರ್ಲಾ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಹಾಕಿ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ನಡೆದು, ಸರಿಯಾಗಿ ರಾಭದಾಯಕವಾಗಲಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಸ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪಾದನೆ

ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಲ್ಲದೆ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು 200—300 ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಕ್ಕವರು, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಬುಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಏನೂ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ನೌಕರನು ಏನಾದರೂ ಅವನು ಕೊಡುವ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುವಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಜಮೀನುದಾರರಿಂದೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಬಿಡದೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಜಮೀನುದಾರರ ಪರವಾಗಿ, ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು 100 ಕ್ಕೆ 95 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಇಂಥವರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರರು ಇವರಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಜನ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಕಾದರೆ, 20-30 ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಡಿ. ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ಜಮೀನುದಾರರಿಂದ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೆ, ಇನ್ನೂ ಎಂಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಮಿತವ್ಯಯಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ಏಕೆ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ ? ಇವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಕಮಿಟಿ ವರದಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮತ್ತು ಅದರ ವರದಿಯನ್ನು ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟುಬಿಡುವುದು. ಅವರು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಅಬಾಲಿಶ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈಗ ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.—ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು. ಆದರೆ ಇವರು ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತು ಯಾವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಇವರ ಸಂಬಂಧಿಕನಿಗೆ, ಅಳಿಯನಿಗೆ, ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬೇಕಾದವನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಸುಮ್ಮನೆ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ತುಕೋಳ್ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಅತ್ಯಪ್ತಿಯುಂಟಾಗಿ, ಅವರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಿಸಿದಂತಹ ಗಜೇಂದ್ರಗಡ್ಕರ್ ಕಮಿಶನ್ ಮಾಡಿದ ವರದಿಯನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿದರೆ ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಶನ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಂತಹ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚೇನಲ್ಲ.

ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಏನು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಲ್ಲ. ಅವರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನಂತೆ ನೌಕರರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ, ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗಂಡಾಂತರ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೌಕರರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ವೆಟರ್ನರಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ, ನೌಕರರಿಗೆ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಏನಿವೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಮೆಡಿಕರ್ ಗ್ರ್ಯಾಜುಯೇಟುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ವೆಟರ್ನರಿ ಅಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ಅಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ವೆಟರ್ನರಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕಪಿಮೆ ಸ್ಕೇಲನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಪರಿಣತರು ನೋಡಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಇವೆ, ಏನೇನು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ವರ್ಗದ ನೌಕರರಿಗೆ ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಏನು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮೀಷನರ್‌ಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆಯೋ ಅಂಥಾ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಖರ್ಚನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವ್ಯಕ್ಷರು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The Finance Minister will now reply. If necessary the time will be extended by 20 minutes so as to allow the Hon'ble Minister 40 minutes for his reply.

†ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ತುಕೋಳ್ ಆಯೋಗದ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದಂತಹ ಚರ್ಚೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನಾನು ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ತುಕೋಳ್ ಅವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಆ ಆಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಂಥ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ತುಕೋಳ್ ಅವರು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುತವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಬಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಈ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ರಚನೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಆಯೋಗ ರಚನೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. 1955ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮ್ಯಾಸ್‌ಕರೀನ್ಸ್ ಅವರ ಹಿರಿತನದಲ್ಲಿ, ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಿಸಿತ್ತು. ಅವರು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಕಳೆದ 10-12 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ಮಚಾರಿಗಳು ಪುನಃ ಪುನಃ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಕೂಡ ಜನತೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಆಗಾಗ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ 1966ನೇ ಇಸವಿ ನವಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಈ ವೇತನ ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಕಲ್ಪಿಸಿದಂಥಾ ಅರ್ಥ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಜುನಾವಣೆಗೆ 2-3 ತಿಂಗಳು ಮೊದಲು ಈ ಆಯೋಗ ನೇಮಕವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜುನಾವಣೆಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಯಾವ ತಾಳೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಆಯೋಗದ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ 4 ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಕರ್ಮಚಾರಿಗಳ ವೇತನ ಮತ್ತು ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯ ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸರಿ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯದ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು 1961ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದರಿಂದ 4½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಎರಡನೆಯ ಸಲ 1963ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ನೌಕರರಿಗೆ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಮೂರನೆಯ ಹೆಚ್ಚಳ 1964ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 11 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂತು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಲ 1965ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ನೌಕರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 1½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂತು. ನಾಲ್ಕನೆ ಸಲ 1965ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ನೌಕರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂತು. 5ನೆಯದಾಗಿ 1965ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು. 6ನೆಯದಾಗಿ 1965ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 5ನೆಯ ಸಲ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂತು. 7ನೆಯದು 1966ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ನೌಕರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 1½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂತು. 8ನೆಯದು 1967ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ 3½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಾರ್ಷಿಕ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸರ್ಕಾರ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು. ಈ ತರಹ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ 5 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯದ ಹೆಚ್ಚಳದ ಮೇಲೆ 30-32 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದವರು ಹೇಳಿದಂತೆ 42 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನವನ್ನು ನಾವು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾ

ಗಿತ್ತು. ಈ 42 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಸೋರ್ಸನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ 38 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಸೋರ್ಸನ್ನು ನಾವು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ 38 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪೈಕಿ 30-32 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ನೌಕರರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಕೂಡದು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿ ಇದೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಧಾರಣೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೇ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಬಲ ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಅಪಾರವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಏಕಪಕ್ಷೀಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ನೌಕರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇವಲ ಪ್ಯೆನೂರು ಸರ್ಕಾರವೇ ಅಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಬಹಳ ಬಲಯುತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿವೆ. ಮತ್ತು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮೀಟಿಂಗಿನಲ್ಲೂ ಹಾಗೂ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲೂ, ಇನ್ನೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರೂ, ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಒಗ್ಗೊರಲಿನಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನೆನಪು ಇರಬಹುದು, ನಾರ್ಮನ್ ಫ್ಲೆನಾನ್ಸ್ ಕಮೀಷನ್ ಅವರು ಸಹ ತಮ್ಮ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಗಜೇಂದ್ರಗಡ್ಕರ್ ಆಯೋಗದವರು ಸಹ ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಏನೆಂದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ನೌಕರರ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದರಿಂದ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾವೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಸಹ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ಯೆನ್ ರೈನ್ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆ. ಪ್ಯೆನ್ ರೈನನ್ನು ಒಂದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಡುವುದಾದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ಯೆನ್ ರೈನನ್ನು ಒಂದೇ ತರಹದಲ್ಲಿ ಇಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ತರಹ ಇದ್ದರೆ ಆ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕೆಲವೊಂದು ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಏರಿಕೆಯಾಗಿವೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ವಿವಂಚನೆಗೇಡು ಮಾಡಿರುವ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಈ ಆಯೋಗದವರು ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟ ಟರ್ಮ್ಸ್ ಆಫ್ ರೆಫರೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರೀ ನೌಕರರ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯದ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತದ ಖರ್ಚನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚು ಬರುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ, ಯಾವ ಉಪಾಯವಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದೂ ಸಹ ನೀರಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ನೌಕರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು, ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ. ಎರಡನೆಯದು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಕಾನಮಿ ಮತ್ತು ಎಫಿಷಿಯೆನ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಆಯೋಗದವರು ಕೆಲವೊಂದು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರನೆಯದು ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

ಎಂದು ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ಸೂಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೇರ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಅಗ್ರಿಕರ್ಟರ್ ಇನ್‌ಕಮ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಗೈರೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಷನಲೈಜ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಆದಾಯವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು. ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೂತಲಿಂಗಮ್ ಅವರು ಈ ಕಮಿಟಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಇಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಮಿಟಿಯವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದಲ್ಲತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ತುಕೋಳ್ ಆಯೋಗದವರು ಏನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಡಿವಿಜನರ್ ಕಮೀಷನರ್ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರದ್ದು ಮಾಡಿ, ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಸರಸರಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ ಜನತೆಗೆ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅವರ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು ಎಂದು. ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನತೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಾದೋ ಅಷ್ಟು ನುಲಭವಾಗಿ ಜನತೆಯ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಈಗ ಡಿವಿಜನರ್ ಕಮೀಷನರ್ ಹುದ್ದೆಯಿಂದ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆಷ್ಟು ಆಗದಿರುವುದು, ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸದಿರುವುದೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಬಂದಾಗ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಏನೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ವಿಧಾನಮಂಡಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾದಂತಹ ಸೂಚನೆಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರೆ, ತಮ್ಮಗಳ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ವರದಿಯನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇರುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆರಡು ಇಲಾಖೆಗಳು ಒಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇದ್ದರೆ, ಪ್ಲಾನನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಣದ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ತಯಾರು ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ, ಕೇವಲ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪ್ಲಾನನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡದೆ. ಜನತೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಏನು, ನಮ್ಮ ಉತ್ಪಾದನೆ ಎಷ್ಟು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಇನ್‌ಕಮ್ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಬೇಕು, ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಲಸಗಳು ಆಗದೆ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ಲಾನನ್ನು 5 ವರ್ಷ, 10 ವರ್ಷ, 15 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಆರ್ಥಿಕ ಇಲಾಖೆಯವರು ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಹೊರತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಲ್ಲತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸೂಚನೆಗಳು ಏನೇ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೀತಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಸೂಚನೆ ಎಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ಮಚಾರಿಗಳು ಅಂದರೆ ನೌಕರರುಗಳ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಕಳೆದ 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ

ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ಕೇಲ್‌ಗಳು ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತುಲನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

6-00 P. M.

ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅವಗಾಹನೆಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವರ್ಗಗಳವರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ತುಲನೆಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತೇನೆ. ತುಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣದ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳ ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರುಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೈಸೂರು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ವೇತನ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಬಳ 50 ರಿಂದ 60 ಇದೆ, ಕೇರಳದಲ್ಲಿ 60-75 ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ 50-60 ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ 50-65 ಇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೇಲಿನ ದರ್ಜೆ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ :

ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ	...	55–75
ಕೇರಳದಲ್ಲಿ	...	65–80
ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ	...	50–60
ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ	...	55–70

ಇದಕ್ಕೆ ಮೇಲಿನ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ

ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ	...	55–75
ಕೇರಳದಲ್ಲಿ	...	65–80
ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ	...	ವಿವರಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ
ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ	...	55–70

ಆಮೇಲೆ ಪೋಲೀಸು ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬರ್‌ಗಳಿಗೆ

ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ	...	65–90
ಕೇರಳದಲ್ಲಿ	...	75–95
ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ	...	65–90
ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ	...	60–90

ಆಮೇಲೆ ಸೆಂಕೆಡ್ ಡಿವಿಜನ್ ಕ್ಲಾರ್ಕುಗಳಿಗೆ

ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ	...	80–150
ಕೇರಳದಲ್ಲಿ	...	80–150
ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ	...	90–140
ಕೇರಳದಲ್ಲಿ	...	80–150

ಇದನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪ.—ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನ ಸ್ಕೇಲುಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ನಾನು ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿರುವ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳ ನೌಕರರು ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನ ನೌಕರರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಏನು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮದ್ರಾಸು ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರ ದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ಕೇಲುಗಳಿಗಿಂತ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದೇ ನರಿ ಪರಿಹಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಗದ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಮೂರನೆ ವರ್ಗದ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮಾತು. ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಗದ ನೌಕರರು ಎಂದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಕೇಳಿದರೆ ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಗದ ನೌಕರರು ಎನ್ನುವುದು ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಯಲ್ಲಿ ಬರಕೂಡದು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಕಡಿಮೆ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಪಿಯೋನ್, ದಫೇದಾರ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಇತರ ಯಾವ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ನೌಕರರು ಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದಂತಹ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 2. 60 ಲಕ್ಷ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ 2. 60 ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೂ ಯಾವ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಸಂಬಳವಿದೆಯೋ ಅದು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಕೋಟಿ ಅರವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಒಂದು ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಇದನ್ನು ನಾವು ತೂಗಿ ನೋಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಬಹಳ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. ಇನ್ನೆಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ನೀವಿರುತ್ತೀರಿ ಎಂದು. ಶಿಶುಪಾಲನು ನೂರು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ಅದರಂತೆ ನಾವೂ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾದು ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾವು ಎಂದೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಮುಂಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಸಂಸ್ಥೆಯೇ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಜನರಿಂದ ಆರಿಸಿದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಬರುವಾಗ ಯಾರ ಬೇಕಾದರೂ ಬರಬಹುದು., ನಾವು ಕೂಡ ಇಂದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಆದೇ ರೀತಿ ಇಂದೂ ಕೂಡ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದು ನಿಮಗೇ ವಾಪಸು ಬಂದು ಹೊಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯು. ಪಿ. ಯಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು? ನರಕಾರಿ ನೌಕರರ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರೇ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾರಕವಾದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಫೋನು ಹಾಗೂ ಸ್ಟೆನೋಗ್ರಾಫರುಗಳ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೂ ಫೋನು ಇರಬೇಕು, ಸ್ಟೆನೋಗ್ರಾಫರುಗಳ ಸಹಾಯವಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಇವರಿಗೆ ಕಾರುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಬಡವರಾಗಿರುವರಿಗೆ ಅವರು ಆಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ವಾಸಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ಮನೆ ಇರಬೇಕು ಆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ರೇಡಿಯೋ ಇರಬೇಕು. ನಿಜ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಕಾಲ ಬೇಕು, ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಒಂದು ಚಿತ್ರ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಆಯೋಗದ ವರದಿಯ ಮೂರನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೂರು ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸ್ಕೇಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು. ಎರಡನೇಯದು ಈಗ ಏನು 108 ಸ್ಕೇಲುಗಳು ಇವೆ ಅವನ್ನು 27 ಸ್ಕೇಲುಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸುವುದು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನೆನಪು ಇರಬಹುದು 1956ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಮೊದಲು ಈ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 500 ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಕೇಲುಗಳು ಇದ್ದವು.

ಇವನ್ನು ಈಗ 107-108 ಸ್ಕೇಲುಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ನಿಜ. ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಡವ ಹಾಗೂ ಬಲ್ಲಿದನಿಗೆ ಇರುವ ಮಧ್ಯದ ಅಂತರ ಬಹಳವಾಗಿರಕೂಡದು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇದು ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಆಸ್ಪದ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ಕೊಡಕೂಡದು. ಆದರೆ ವ್ಯವಹಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಇದನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾಲ್ಕನೇ ಮಾತು ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಕೇಲುಗಳನ್ನು ರಿವಿಷನ್ ಮಾಡುವಾಗ ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಮೊದಲು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಕೋಟಿ ಖರ್ಚು ಬರಬಹುದು ಮತ್ತು ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡುವಾಗ ಸುಮಾರು 12 ಅಥವಾ ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ಬರಬಹುದು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯಕ್ಕೆಂದ್ರೆ ಸರಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವಂತೆ ಕೊಡಲು ಹೋದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಮೂರು ಕೋಟಿ ಯಷ್ಟು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೂಕ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದಾಗ ಇದರ ಖರ್ಚು ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ಬೃಹತ್ ನಮನ್ಯ ಇರುವಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಈವೊತ್ತು ನಮಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಆದಾಯ ಸುಮಾರು 172 ಕೋಟಿವರೆಗೆ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವೆಚ ಸುಮಾರು 155 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ನೂರಕ್ಕೆ 42ರಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳೊಡನೆಯೂ ತುಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವಾಗ ಇದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವೆಚ್ಚ ಎಷ್ಟು, ಇಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವೆಚ್ಚ ಎಷ್ಟು ಇದನ್ನು ತುಲನೆ ಮಾಡಿನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮದು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಟ್ಟು ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪಾಲಿಸಿ ಬೇಕು. ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ನಮಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರ ಯಾವುದು ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ನಾವು ನೇಮಿಸಿದ್ದೋ, ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಆದಮೇಲೆ ಬಂದದ್ದೋ, ಅಲ್ಲ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಗರ್ಭದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತದೋ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರ ಬರುತ್ತವೆ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೈ ಡೆವಲ್ಯೂಷನ್ ಆಫ್ ಪವರ್ ಬರುತ್ತದೋ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಳೇ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವೇ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡ ಬಂದಿದೆ. ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷರು 10 ಸಾವಿರ ಮೈಲಿ ಆಚೆ ಇದ್ದು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದೇಶವನ್ನು ಹಾಗೂ ಈ ದೇಶದ ಜನರನ್ನು ಆಳುತಿದ್ದರು. ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ 4 ನೌಕರರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ, ಅವನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅವನ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಉಸ್ತುವಾರಿ ಮಾಡಲು ಹಾಕಿ ಈ ರೀತಿ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೋ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೋ ಅದು ಬೇರೆ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪಿರಿಮಿಡ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈರೀತಿ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ಅದರಿಂದ ಎಫಿಷಿಯೆಂಟ್ ಆಗಿ, ಎಕಾನಮಿಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಸಾಧನೆಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣಾ ಆಯೋಗದವರು ಏನೊಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಸುಧಾರಣೆಯಾದರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ. ಮತ್ತು ಆ ದಿವಸದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸವೇ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಚಾರಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮನ್ವಯ ಸರ್ವೆ ನಡೆದಿದೆ. ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರನೂ ಸರಾಸರಿ 3 ತಾಸಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಮಯ ಮತ್ತು ದುಡ್ಡು ಎರಡೂ ವೇಸ್ಟ್ ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಹೇಳಿದರು ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕು

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

ಕಛೇರಿಗೆ ಹೋದರು ಯಾರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಅವರನ್ನು ನಿಜ, ಯಾರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು? ರೈತ ಬಂದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಅವನನ್ನು ಯಾರು ಯಾವರೀತಿ ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದಾಗಲಿ, ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದಾಗಲೀ ಬಂದವರಲ್ಲ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೇ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು, ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಕರು. ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ತರದ ಫ್ಯಾಕ್ಟರುಗಳು ಇನ್‌ಫ್ಲೂಯನ್ಸ್ ಆಗುತ್ತವೆ. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಬಂದರೆ 1-1½ ಸಾವಿರ ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇರೆ 3 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಚೀಫ್‌ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಬಂದರೆ ಆರೀತಿ 4 ವರ್ಷ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆಯೇ? ಅದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈರೀತಿ ಎಫಿಷಿಯಂಟ್ ಆಗಿ ಇಂಪ್ರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆಯೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆಯೇ? ಇದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾದ ವಿಚಾರವಲ್ಲ.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ವರದಿ ಏನು ಇವೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವ ವಾದ ವರದಿ. It is not only important but it has also very far reaching implications. ಆದುದರಿಂದ ಅದರಮೇರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಈಗಲೇ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಹಾಕಕೂಡದು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೊಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲೂ ಏನೇನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವೇ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷವೇ ಇರಲಿ ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ಮಾಡಿದಂಥ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರುಗಳೇ ಅಳತೆಗೋಲು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಬೇಕಾದರೆ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸಬಹುದು, ನೂರಾರು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬಹುದು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸದೇ ಹೋದರೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸದೇ ಹೋದರೆ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ, ನಾವು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದೂ ನೀರಿದಲ್ಲಿ ಹೋಮ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ. ಅವರು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ, ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಏನೂ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ವೇತನ, ತುಟ್ಟಿ ಭತ್ಯಗಳು ಏನು ಇವೆಯೋ ಇದು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಈ ಸ್ಕೇಲುಗಳು ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು ಇರಬಹುದು. ಒಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದವರು ಇರಬಹುದು. ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವಿಧಾನಸೌಧದಲ್ಲಿ ಥರ್ಡ್‌ದಾರ್ ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು. ಅವರುಗಳು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಾಗಿ ಇರಬಹುದು. ಒಬ್ಬನಿಗೆ 120 ರೂಪಾಯಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ 80 ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇದು ಯಾವ ತರ್ಕಕ್ಕೂ ನಿಲುಕದಂಥ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ತರಹ ಆದರೆ ಸುಪೀರಿಯಾರಿಟಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸಿಟಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರು ನಮ್ಮ ಜನರೇ, ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರು ನಮ್ಮ ಜನರೇ. ಒಂದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕು. ಒಂದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾವ ನ್ಯಾಯ, ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ತಾವು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಿದಿರಿ. ಕಡೆಯೊಳಗೆ ಈ ವೇತನ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ್ದಿದ್ದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೆ 3—4 ನೇ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರ ಕನಿಷ್ಟ ವೇತನ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಯೋಚನೆ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತೇಲಿಸಿ, ತೇಲಿಸಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ನಾನು ಅದನ್ನು ಬಡ್ಜೆಟ್‌ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ಗಂಗಾಧರ್.—ಅಯೋಗದ ವರದಿಯನ್ನು ನಾವ್ಕಾರು ದಿನ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮನಗಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲ. (ನಗು). ಇನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈಗ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಮುಂದೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದರ ವರದಿ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಕೂಡ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ವಿಚಾರವಿರುವಾಗ ನಾನು ಈಗಲೇ ಇಂತಿಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪ.—ಈ ವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಚರ್ಚೆ ಯಾಗಿದೆಯೇ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ಸ್ವಾಮಿ?

(ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ).

Mr. SPEAKER.—Before putting the substitute motion to the House; I want to know from the hon'ble Member Sri Nagappa whether he wants to withdraw it.

Sri M. NAGAPPA (Raichur).—If the Hon'ble Minister gives at least a tentative period of 2 or 3 or 4 months, then I shall consider the matter.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I can definitely say one thing, namely, that appropriate action will be taken as early as practicable.

Sri M. NAGAPPA.—Since the Minister is not prepared to commit himself to a definite period, I am not withdrawing it.

Mr. SPEAKER.—Then I will put first the substitute motion to the vote of the House. The question is :

"That this Assembly accepts the recommendations of the Pay Mysore Commission of 1966–68 regarding—

(*a*) the pay scale fixed for the Non-Gazetted employees;

(*b*) the Gazetted officers whose basic Salary is Rs. 350 per month only;

(*c*) the abolition of various categories of posts except the IV grade employees;

(*d*) Re-o ganisation of the Secretariat and rejects the recommendations regarding the enhancement of taxes, *i.e.*,

(MR. SPEAKER)

(*a*) land revenue ;

(*b*) surcharge ;

(*c*) sales tax ;

(*d*) imposition of agricultural Income-tax on the foodgrain producers, etc., and

(*e*) recommendation regarding the enhancement of salary of Gazetted Officers whose basic salary is more than Rs. 350 per month."

The motion was negatived.

MR. SPEAKER.—Now the consideration of the motion on the Mysore Pay Commission 1966-68 is concluded. The House will now adjourn to meet again at One of the Clock on Monday the 24th instant.

The House adjourned past Twenty-five Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Monday, the 24th February 1969.

WD 12316—CPB—600—23-5-1969